

A-Es² *roots*

Nummer 12, Maart 2018

Met in dit nummer o.a.:

Alumnivereniging

Westerdijkjaar

Studiereis Brazilië

In dit nummer

	Van de Voorzitter <i>Victor Veldstra</i> <i>Voorzitter A-Eskwadraat</i>	4
	Studiereis Brazilië <i>Nijs van Tuijl</i>	5
	Johanna Westerdijk fonds <i>Babette de Wolff</i>	7
	Disputen door de jaren heen <i>Manon Verra</i>	8
	Alumnivereniging Roots <i>Gijs Boosten</i>	12
	De Tablettafel <i>Mark Kamsma</i>	13
	Verhuizing <i>Milo Plomp</i>	14
	Vindingrijkheid in Genève <i>Manon Verra</i>	15
	Alumnus vertelt <i>Abe Wits</i>	16
	Ballenmachine <i>Ruud Nimour</i>	16

Van de Voorzitter

Victor Veldstra

Voorzitter A-Eskwadraat

Het is koud buiten. Op het moment van schrijven hangt er een vrolijke kerstsfeer bij A-Eskwadraat. Na 17:00 uur is het donker buiten en dat doet de stemming goed. Natuurlijk wordt iedereen gek van de onafgebroken stroom aan kersthits op de radio, maar dat hoort erbij. Terwijl er op de gang twee mensen "All I Want For Christmas Is You" aan het fluiten zijn, deelt een eerstejaarscommissie gratis warme chocomel uit in de gezelligheidskamer. Het nieuws van de gratis warme chocomel verspreidt zich als een lopend vuurtje en het resultaat is een recorddrukke in de kamer. Vanaf mijn plekje bij de boekverkoop bekijk ik dit fenomeen met tevredenheid. Heel even beeld ik me in dat het niet de gratis warme chocomel is die mensen trekt, maar het fijne kerstgevoel dat daarbij hoort. Op dat moment komen er wat mensen naar buiten met een chagrijnige blik. "Het is verdorie zo druk dat ik niet eens wat koffie kan pakken." Ik vertel ze dat er gratis warme chocomel te halen is. Het groepje kijkt elkaar even aarzelend aan en loopt daarna terug de gezelligheidskamer in. Het was dus toch de warme chocomel. Wanneer u dit leest, is de kerst natuurlijk allang weer voorbij. We zijn al weer ver in de barre wintermaanden, maar dan zonder feestelijkheden van december. Wees niet getreurd! Er is goed nieuws. Vorige editie heeft u kunnen lezen over de alumnivereniging die wellicht wordt opgestart. Het huidige bestuur van A-Eskwadraat heeft als beleid deze vereniging te helpen bij het opstarten en te ondersteunen waar mogelijk. De vereniging heeft ondertussen een naam en een website (namelijk Alumnivereniging Roots, <http://avroots.nl>) en met veel enthousiasme kijken beide besturen naar een mooie samenwerking in de nabije toekomst.

Ik wens u veel plezier bij het lezen van deze A-Es²√roots.

Groetjes,
Victor Veldstra
Voorzitter A-Eskwadraat

Studiereis Brazilië

Het verhaal achter de schermen

Nijs van Tuijl

Er was eens geen grotestudiereiscommissie. Tot er, in het voorjaar van 2016, plotseling één werd opgericht. Niet heel plotseling natuurlijk, het stond al in de sterren (lees: jaarplanning) geschreven. De commissie had een duidelijke taak: het organiseren van een studiereis, het liefst 'buiten Europa', in de jaargang 2016-2017. Op papier betekende dat simpelweg tijdstip kiezen, bestemming kiezen, vlucht en verblijf regelen, de reisdagen vol plannen en gáán. In de praktijk liep dat soms wat anders.

Figuur 1 *De studiereiscommissie*

Het begin was heerlijk voorspoedig. Er werd besloten om twee weken op locatie te zijn, iets wat inhield dat de reis rond de twee en een halve week zou duren. Aangezien niemand die tijd gedurende het studiejaar kan missen, ging de reis dus in de zomervakantie plaatsvinden. En zo was stap één afgerond.

Stap twee bleek al heel wat meer werk, namelijk het kiezen van een locatie. De wereldkaart werd in verschillende regio's opgedeeld en daar werden interessante reisopties uit gekozen. Die werden uitgewerkt tot blauwdrukken van reizen en daar werd de definitieve locatie vervolgens uit gekozen. Nu zijn er echter heel veel interessante reizen te bedenken, is een blauwdruk van een reis zowel ambigu als veel werk en is een definitieve locatiekeuze meer dan alleen de bestemming, het definieert je gehele studiereis.

Een klein inkijkje in het beslissingsproces dan: Allereerst betreft het een studiereis, dus kijk je naar zaken als universiteitsrankings en aanwezigheid van deeltjesversnellers. Op dezelfde wijze wordt de bedrijfscultuur onder de loep genomen. Ook kijk je naar de prijs, waarbij je onderscheid kan maken tussen de 'reis' (vooral vlucht en verblijf) en 'vrije tijd' (de Big Mac index dus). Als laatste zijn er overwegingen omtrent cultuur en natuur, waarbij ook de 'cultuurshock' wordt meegenomen. Al met al wordt het een kwestie van ranglijstjes, plusjes, minnetjes, eurotekentjes en wat al niet, met als conclusie: Brazilië. Het eerste deel zat erop, het was tijd voor kano-avonturen, een welverdiende pannenkoekenpauze en vakantie.

Na het intermezzo vertrok een aantal commissieleden, iets wat voortkwam uit het wellicht bekende fenomeen 'bestuur'. Gelukkig kregen we er ook hele lieve en enthousiaste nieuwe commissieleden bij. Dat was ook hard nodig, want eigenlijk begonnen de taken nu pas echt. De reis werd globaal ingericht en vlucht en verblijf werden geboekt. Hier brak misschien wel het belangrijkste onderdeel aan, het krijgen van deelnemers. Ons gewapper met vlaggetjes bleek zeer effectief en we kregen een hele leuke deelnemersgroep.

Ondertussen werd er contact gelegd met bedrijven, zowel in Brazilië als in Nederland zelf. Iedereen die

dat wel eens heeft moeten doen, weet dat het een combinatie is van omgaan met teleurstellingen en vooral heel veel geduld. Gelukkig had de commissie dat en werden er contacten gelegd met meerdere interessante bedrijven.

Vrijwel hetzelfde geldt voor contact met universiteiten. Gelukkig hadden we hier extra troeven in handen, in de vorm van Cristiane de Morais Smith en Gil Cavalcanti. Met hun hulp waren we in staat ook mooie universitaire contacten te leggen. Cristiane heeft daarnaast ook haar kennis over Brazilië met de commissie én de deelnemers willen delen, om ons zo goed mogelijk op het land voor te bereiden.

Met genoeg informatie en een gevuld programma waren we bijna klaar voor vertrek. Alles moest alleen nog even in boekjes worden gezet, er moest nog een reismap gevuld worden met al het relevante papierwerk en er moesten wat SOPjes (schriftelijke werkinstructies) verdeeld worden. Daarna konden we echt op weg.

Eerder stond al een uitgebreid reisverslag van de studiereis in de Vakidoot (16/17, nummer 1). Hier slechts een kleine uitbreiding vanuit commissie perspectief. Er waren namelijk een hoop onvoorziene omstandigheden, die onze gemoederen bezig hielden. In het begin van de reis sloop er een buikgriepje rond, wat vooral inhield dat we zelden als volledige commissie mee konden naar de geplande activiteiten.

Daarnaast moest ook een aantal van de SOPjes uitgevoerd worden, gunstig voor A-Eskwadraat dat ze getest en geëvalueerd zijn, minder prettig voor de commissie natuurlijk. Maar uiteindelijk was er ook een bijzonder gevoel van trots boven op de Cocovado, bij het wereldwonder dat het Cristo Redentor beeld is. Daar hadden wij deze groep mensen toch maar mooi naartoe gebracht.

Figuur 2 Groepsfoto studiereis Brazilië

Eenmaal terug uit Brazilië was het nog niet afgelopen voor de commissie. Allereerst ging er geëvalueerd worden om de komende reizen zo mogelijk te ondersteunen. En er moest nog een reisverslag gemaakt worden, als blijvende herinnering voor alle deelnemers. Aangezien de geschiedenis er een handje van heeft zich te herhalen, werd een deel van de commissie weer bestuurslid. Anderen moesten zich meer en meer op hun studie gaan focussen. Desondanks lag hij er medio december dan toch, het reisverslag.

Op de reünie eindigde vervolgens voor de studiereiscommissie een reis die veel langer duurde dan de studiereis alleen. Bijna anderhalf jaar lang hecht samenwerken kwam tot een einde. Mede dankzij de vele prettige contacten voor en tijdens de reis en natuurlijk dankzij de lieve deelnemers, blijft het voor de commissie voor altijd een fenomenaal mooie herinnering.

Johanna Westerdijk fonds

Babette de Wolff

Waarschijnlijk is voor de meesten van ons Aletta Jacobs een bekende naam: in 1871 was zij officieel de eerste vrouwelijke student aan de Rijksuniversiteit Groningen; in 1879 werd zij daar de eerste promovenda. Minder bekend is dat de eerste vrouw die colleges volgde aan de universiteit dat in Utrecht deed: in 1636 was dit Anna Maria van Schurman – achter een gordijn, zodat ze niet in het zicht van de mannelijke studenten zat. Waarschijnlijk was zij hiermee ook meteen de eerst vrouw in Europa die colleges aan de universiteit volgde. In 1917 had Utrecht nog een primeur, toen Johanna Westerdijk als eerste vrouw in Nederland benoemd werd tot hoogleraar. Het honderdjarig jubileum van deze gebeurtenis werd afgelopen jaar door de Universiteit Utrecht gevierd met verschillende activiteiten; hieronder een overzicht.

In april was in het Koningsbergergebouw (het nieuwe bètagebouw op de Uithof) de tentoonstelling ‘Women in Mathematics’ te zien. Dit is een reizende tentoonstelling met daarin portretten en interviews met vrouwelijke wiskundigen van verschillende achtergronden, specialisaties en leeftijd. Zie ook <http://womeninmath.net/>.

En er was voor wiskunde nog meer nieuws dit Westerdijkjaar: in september won Gunther Cornelissen, hoofd van het Departement wiskunde, de Westerdijk Award voor zijn inzet voor een meer diverse organisatie. De trouwe Vakidoot-lezers hebben een aantal edities terug al een interview met Gunther kunnen lezen; het interview is ook nog hier te vinden: <https://www.a-eskwadraat.nl/Vereniging/Commissies/vakid/>.

Ook in het Academiegebouw waren vrouwelijke wetenschappers te bewonderen: op 8 maart, Internationale Vrouwendag, werden 122 portretten van vrouwelijke hoogleraren opgehangen in het Academiegebouw. Voor natuurkundestudenten hangen er bekende gezichten tussen zoals Cristiane de Moraes Smith en Marjolein Dijkstra.

Misschien niet echt een activiteit, maar wel nog steeds te vinden: bachelorstudenten van de UU schreven, als onderdeel van een vak, Wikipedia lemmata over vrouwelijke wetenschappers. Bijvoorbeeld over Caroline Bleeker, wis- en natuurkundige, naar wie het Caroline Bleekergebouw aan het Princetonplein is vernoemd.

Portretten van vrouwelijke hoogleraren in het Academiegebouw. Foto: Anne-Marie van Gijtenbeek

Disputen door de jaren heen

Van KlusCie tot TrotCie

Manon Verra

A-Eskwadraat kent op het moment vele disputen, en heeft er in het verleden nog veel meer gekend. In dit artikel krijgen een aantal leden van huidige en oude disputen van A-Eskwadraat het woord. Zij zullen ons meenemen in de cultuur van hun disputen.

KlusCie (2004-2006)

Door: Thomas Rot

Is er iets stuk? Moet er bier gedronken worden? Bel de KlusCie!

De nood was hoog in 2004: De feestcommissie vond het niet kunnen dat er geen meterplanken bij de feesten van A-Eskwadraat waren. Hoe konden anders alle 13 bezoekers tegelijk een biertje krijgen? Er moesten dus meterplanken komen. De TimmerCie o.d.z. "van dik hout hakt men spaanders" was helaas net ten onder gegaan. Een aantal leden voelden zich gelukkig geroepen om deze taak op zich te nemen. Gebruik makende van alle gereed- en manschappen die het Natuurkunde-instituut rijk was, was deze klus snel geklaard: Zes mooie meterplanken werden vervaardigd. Met behulp van het stencilprocedé (Banksy heeft deze techniek van ons overgenomen en is er groot mee geworden) werden daarna de meterplanken van het KlusCie-logo voorzien.

Dit logo werd daarna snel in het geheugen van elk actief A-Eskwadraatlid gebeiteld. Wanneer er iets stuk ging in de A-Eskwadraatkamer werd de KlusCie gelijk enthousiast om dit te repareren. Maar misschien nog enthousiaster werd de KlusCie bij het idee het te repareren goed te voorzien van het kwaliteitskeurmerk – het KlusCie logo. Elke succesvolle klus werd natuurlijk met een biertje gevierd. Soms was er ook geen klus nodig om bier te drinken.

Aan goede tijden komt een eind, en zo ook aan de KlusCie. De laatste klus was tijdens het zevende lustrum. Grote cijfers werden vervaardigd voor het "Hebzucht Hijssen". Waar geklust wordt vallen spaanders: De cijfers, net als de KlusCie, hebben het lustrum niet overleefd.

AfterpartCie (2007 - heden)

Door: Michael van den Hoogenband

De historiepagina van de AfterpartCie vertelt ons dat het oudste, langst levende dispuut van A-Eskwadraat is opgericht naar aanleiding van het gebrek aan een afterparty na een bezoek aan het Escher museum in 2007. Al snel raakte het kersverse dispuut-in-oprichting bekend door de organisatie van verscheidene afterparty's. Nadat het (oorspronkelijk alleen voor heren bedoelde) dispuut was beëdigd op de jaarvergadering, gingen ze vrolijk door met de organisatie van afterparty's na activiteiten. Één van de mooiste activiteiten die hier ontstaan zijn is de OV-kroegentocht; reizend door Nederland van kroeg naar kroeg.

Sinds die tijd heeft het dispuut zich ontwikkeld tot een grote gezellige groep. Inmiddels hebben we 57 (oud-)leden in 11 generaties, 7 nieuwe aspiranten en al het vierde bestuur. We zijn begonnen in de Vooghel en via de Fokus geëindigd in de Stichtse Taveerne. Naast de OV-kroegentocht is er nu ook de jaarlijkse

Figuur 1 De cijfers voor het lustrum "Hebzucht Hijssen".

Adernatieve Elf-kroegentocht, die traditiegetrouw plaatsvindt op de vrijdag voor de voor studenten nog o zo belangrijke kerstvakantie. Ingepakt in je outfit voor een elfstedentocht ga je met een groep en stempelkaarten op pad door Utrecht.

Daarnaast zijn de leden vaak goed vertegenwoordigd op activiteiten en uiteraard bij de afterparty's van deze activiteiten, hebben we afstudeercadeaus, een nieuwsbrief elke eerste maandag van de maand genaamd 'Het Luchtalarm', een dispuutsweekend en zelfs officiële speldjes per bestuursfunctie. Tijdens ons tweede lustrum gebeurden veel leuke dingen, maar we zijn natuurlijk vooral benieuwd naar de geweldige afterparty die in 2018 gaat plaatsvinden. Ik hoop dat ik nog lang kan genieten van ons prachtige dispuut!

Namens het vierde bestuur der AfterpartCie o.d.z. 'Doe Gewoon', Michael 'Chickie' van den Hoogenband, Koninck

Figuur 2 AfterpartCie

Insièmi (2009 - heden)

Door: Marinda Tervoert

Figuur 3 Insièmie in 2010

Over een kleine twee jaar mag de Insièmi alweer haar tweede lustrum gaan vieren. Het begon allemaal zo'n acht en een half jaar geleden toen een vriendinnengroep besloot hun status uit te breiden naar het damesdispuut van A-Eskwadraat. Sinds die tijd hebben we elke maand onze standaard interne activiteit: het lekker bijkletsen op de laatste vrijdag van de maand onder het genot van een kopje thee, een glaasje wijn, en natuurlijk een goede hoeveelheid chocolade.

In de beginnendagen van het dispuut werden er nog regelmatig activiteiten georganiseerd voor heel A-Eskwadraat, maar tegenwoordig hebben de interne tradities toch de overhand genomen. Zo hebben we elk jaar het welbekende datediner, waar nietsver-

moedende mannen toch altijd weer heen gesleept worden om mee te genieten van veel lekker eten en goede wijn, maar natuurlijk ook weer heel veel chocolade.

Een van onze andere favoriete tradities is het IMW; het Insièmi Meiden Weekend, waarbij we er jaarlijks lekker met z'n allen even tussenuit gaan om een weekend (je raadt het niet) te genieten van gezelligheid, lekker eten en natuurlijk nog veel meer chocolade.

MatCie (2012 - heden)

Door: Marcel Scholten

Op en dag zaten Emile Broeders en ikzelf in de A-Eskwadraat kamer een potje te schaken, toen een van ons (ik weet niet meer wie) zei: 'We zouden eigenlijk een schaakdispuut moeten hebben', waarop de ander zei: "Ja, inderdaad". Na enig rondvragen kwamen de eerste acht (een goed schaakgetal) leden bijeen. Onze oprichtingsvergadering trok direct twee nieuwe leden. Zodoende werd op 21 december 2012 door Ruben, Serop, Joran, Emile, Dustin, Christiaan, Bas, Anton, Abe en Marcel de akte van oprichting getekend.

Een goede naam kostte nog even wat tijd, maar toen de naam MatCie viel, was iedereen het hier eigenlijk direct mee eens. De gelijkenis met Madzy Groenveld zal hier mee te maken hebben gehad. Vanzelfsprekend is zij direct tot koningin en erelid van de MatCie benoemd.

De MatCie zou geen dispuut zijn zonder zijn bijzonderheden. Zo hebben wij geen voorzitter maar een koning. Gewone leden zijn paarden, aspirant-leden krijgen de titel van pion. Lid worden doe je niet zomaar. Hiervoor is het nodig om een van de bestaande paarden in een partij te verslaan. Slimme pionnen kiezen hiervoor de zwakste paarden uit, dappere pionnen niet. Pas dan wordt de pion door de regerende koning tot paard (knight) geslagen (met het dichtstbijzijnde langwerpige voorwerp).

Tevens wordt er met enige (on)regelmatigheid een open schaaktoernooi georganiseerd, waarvan de winnaar ook uitgenodigd wordt lid te worden. Maar het belangrijkste is toch om eens in de zoveel tijd bij elkaar en onder het genot van een biertje wat partijtjes uit de handen te spelen.

BoB (2014 - 2017)

Door: Ivor van der Hoog

Toen de helft van ons lid werd van A-Eskwadraat in ons eerste jaar bestonden er veel disputen. Zo was er bijvoorbeeld een schaakdispuut, een wiskundedispuut en een spelletjesdispuut. Maar er was geen dispuut dat als doel had het faciliteren van wat wij in ons eerste jaar verlangden: ongeremd zuipen. Daarom creëerden wij halverwege ons eerste jaar de BoB, op de fundering van een reeds opgeheven dispuut, opdat wij borrelavonden voor onszelf konden organiseren. Gewapend met onze slogan: "Kotsen is winnen, succes is een keuze" startten we enthousiast met het werven van leden.

BoB staat voor "Bouwen onder Bedwelming" en wij geloven dat het oorspronkelijke dispuut beide taken in hun naam serieus uitvoerde. Wij (op zoek naar een balans tussen werk en plezier) hebben in onze tijd van het dispuut de balans meer richting het laatste deel van onze naam laten schuiven. Vanaf onze start verworven we zowel nieuwe leden als goede vrienden die regelmatig op onze borrelavonden te vinden waren. Op ons hoogtepunt woonden drie van onze leden in één huis en één lid op loopafstand. We organiseerden meerdere keren per week de grootste borrelavonden met drankspelletjes, gelach, gezang en obscure regels over drankgebruik. De leukste ervaringen van ons dispuut zijn misschien wel ontstaan tijdens onze jaarlijkse vakantie in Frankrijk, iets wat we nog steeds met onze oud-leden doen.

Sinds twee jaar terug werd het significant lastiger om jongerejaars met een "fuck it"-mentaliteit te vinden die studieresultaten op het spel wilden zetten voor ongeremd drankplezier. Misschien door het leningstelsel, misschien omdat drinken 18+ werd, misschien vanwege andere redenen. Zonder instroom van nieuwe leden veranderden we langzaam van een dispuut "Bouwen onder Bedwelming" naar een vriendengroep: "Barbecueën onder Beschaving".

P•Cie (2014 - 2017)

Door: Roald Neuteboom

Het idee van de P•Cie (PC en Consoles trouwens) is ontstaan net nadat de LANCie (red.: Commissie die LAN-party's organiseerde) was opgeheven. Wij vonden dat er wel iets moest zijn wat betreft gaming binnen A-Eskwadraat, maar dan niet alleen maar LANs. Aanvankelijk was ons idee om een commissie te worden, met als eerste activiteit een Bomberman toernooi. Dit werd afgeraden, en na dit advies werden we een dispuut. Dit had zowel voor- als nadelen. Als dispuut waren we vrijer om dingen te ondernemen en een cultuur daar omheen te vormen. Echter, als dispuut hadden we geen budget.

Figuur 4 De BoB tijdens een vakantie in Frankrijk.

Figuur 5 P•Cie

Onze eerste activiteit werd daadwerkelijk ook het Bomberman toernooi, wat wij zelf hebben geprogrammeerd. Dit was, minus een paar bugs, een groot succes. Naast dat wij een avond invoerden waarop onze leden samen konden gamen en gezellig doen, hebben wij ook nog openbare activiteiten gedaan. Deze waren allemaal tijdens de Dieweek, beginnende met The Rollercoaster Games, waarbij de vetste rollercoasters gemaakt moesten worden. Daarna organiseerden we “The League”, waarbij het concept van de Pokémon-league en gymleaders werd gebruikt om drie weken lang A-Eskwadraat op zijn kop te zetten, met daarna nog een hele toffe finale. Aangezien dit zo’n groot succes was kregen wij het jaar daarna budget voor onze

volgende activiteit: Hogwars. Dit bestond uit een maand lang activiteiten gerelateerd aan Harry Potter, met als bedoeling punten te halen voor jouw eigen Harry Potter huis. Helaas is er nu geen nieuw bestuur om deze toffe ervaringen voort te zetten. Gelukkig zullen de herinneringen aan deze ervaringen blijven.

TrotCie (2017 - heden)

Door: Eva van Ammers en Sophie Huiberts

De TrotCie is het nieuwste dispuut van A-Eskwadraat. De TrotCie is in juni bedacht door ons tweeën, omdat we het idee hadden dat er op de universiteit nog veel winst valt te behalen wat betreft LHBT+zichtbaarheid. Een dispuut leek ons hiervoor de meest geschikte vorm, niet alleen omdat disputen bijzondere toelatingseisen mogen hanteren, maar ook omdat we allebei de dispuutachivement nog niet hadden. Het bestuur steunde ons idee, en we plaatsten een regenboogvlag op Facebook in de hoop dat daar reactie op zou komen. Deze reactie kwam er, en inmiddels kent het dispuut 13 leden in alle kleuren van de regenboog.

De TrotCie is dus nog niet zo oud, maar heeft al wel wat dingen ondernomen. Zo hebben we ervoor gezorgd dat er in het Koningsbergergebouw, Freudenthalgebouw, bij A-Eskwadraat en in de UB allemaal regenboogvlaggen kwamen te hangen op “Coming-Outdag” op 11 oktober. Ook komen we om de zoveel tijd bij elkaar om bijvoorbeeld spelletjes te spelen.

Wat ons uniek maakt, is dat wij het enige studiegerelateerde LHBT+clubje zijn in Nederland. We konden in elk geval niets vinden op internet. We hopen de zichtbaarheid van LHBT+ers bij A-Eskwadraat te vergroten, een aanspreekpunt te zijn voor studenten (met twijfels) en gelijkgestemden bij elkaar te brengen. Ook schoppen we de Universiteitsraad dat er een UU-boot op de Utrecht Canal Pride moet komen. Maar het belangrijkste wat we doen is zorgen dat er veel regenboogvlaggen zijn. Regenboogvlaggen zijn geweldig.

Figuur 6 Een regenboogvlag

Alumnivereniging Roots

Gijs Boosten

En nu ...

Het vorige artikel over de alumnivereniging eindigde met deze kop en de opmerking dat er na de zomer wellicht een uitnodiging voor een activiteit zal volgen. In dit artikel een korte update van de plannen tot nu toe, maar vooral ook de uitnodiging voor de pubquiz op 13 april, meer hierover op avroots.nl.

Tot nu toe zijn er twee informele borrelavonden geweest om de animo onder recente alumni te polsen en eens verder met alumni na te denken wat een alumnivereniging zou moeten inhouden. Hieruit kwam naar voren dat dit een mix tussen netwerken, (studie)inhoudelijk en gezelligheid moet zijn.

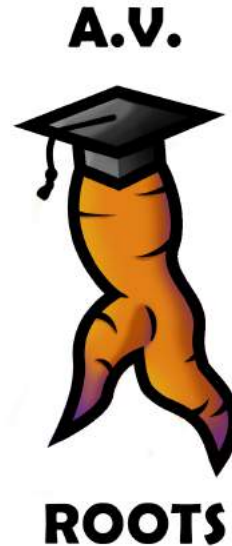
Dit sluit goed aan bij de doelen die wij gesteld hebben om A.V. Roots (de naam van de alumnivereniging) ook officieel als vereniging op te gaan richten. A.V. Roots heeft als doel om studenten van de studies die (ooit) bij A-Eskwadraat aangesloten zijn met elkaar in contact te brengen middels relevante activiteiten. Dit kunnen zowel (studie)inhoudelijk als gezelligheidsactiviteiten zijn.

Dit willen we niet alleen voor een klein groepje organiseren, maar het liefst over de meerdere generaties heen. Daarbij kan een vereniging in onze ogen alleen bestaan als er een stabiele ledenbasis is, nu hebben wij hiervoor een aantal van 75 bij oprichting tot doel gesteld. Uiteraard zal het nog even duren voordat we de doelen hebben bereikt, maar we hebben er het volste vertrouwen in dat we dit samen met u, de trouwe lezers van $A-Es^2\sqrt{\text{roots}}$, en alle andere alumni kunnen bereiken.

Maar nu eerst...

Een pubquiz, op 13 april aanstaande met rondes over A-Eskwadraat, de studies, muziek en meer. Inschrijven kan (individueel of in teams van 4 tot 8 personen) door te mailen naar bestuur@avroots.nl, deelname is gratis. Meer informatie over de locatie (in Utrecht), volgt op avroots.nl. Wij zorgen uiteraard voor een mooie prijs. We hopen jullie dan allemaal daar te zien.

Tot slot zoeken wij altijd nog alumni die zin hebben om mee te denken en af en toe iets te organiseren. Voel je je geroepen? Stuur dan een mail naar bestuur@avroots.nl.

De Tablettafel

Hoe een legende werd geboren

Mark Kamsma

Inmiddels is hij dan eindelijk te bewonderen in de gezelligheidskamer: de tablettafel. Maar waarom is deze tafel nou meer dan een meubelstuk, waarom is het een legende geworden? Het idee begon bij de BoB, het dispuut Bouwen onder Bedwelming¹. De naam verklapt het al, men bouwde hier dingen onder het genot van een drankje. Tijdens een van die vele drankjes werd het idee bedacht voor een volgend project: een tafel waar twee tablets in verwerkt zitten. Die tablets zouden dan voor van alles gebruikt kunnen worden, zoals spelletjes, slideshows van foto's, et cetera. Het idee was leuk, maar aangezien de focus van het dispuut steeds meer op het tweede deel van de naam kwam te liggen was het misschien handig om het bij een idee te laten. Hier dacht niet iedereen zo over, en niet veel later was de SpoCie zo enthousiast over het idee van een tablettafel dat er een sponsor voor het project was. Nu moest er wel serieus mee omgegaan worden...

Na ongeveer een half jaar was er een keer een geschikte tafel gekocht die kon worden omgebouwd tot tablettafel. Het plan was inmiddels ook wat veranderd: er zou nu één groot touchscreen met een Raspberry Pi in de tafel komen. Er gingen weer een aantal maanden overheen voordat het scherm binnen was en er dus een gat van de juiste afmetingen in de tafel gezaagd kon worden. Het zal ondertussen wel duidelijk zijn dat de BoB geen haast had met het project. Eens in de zoveel tijd werd er aan de tablettafel gewerkt, maar het is best mogelijk dat er meer tijd verdaan is met het vragen naar de tablettafel dan dat er daadwerkelijk aan gewerkt is.

De spoken² zal dit spookverhaal misschien nog lang bijblijven. Binnen A-Eskwadraat was de tablettafel lange tijd enkel een mythe; het project zou toch wel nooit afgerond worden. Totdat in februari 2017, ongeveer drie jaar na de start van het project, de tafel met bijbehorende apparatuur aan A-Eskwadraat werd overgedragen. Niet veel later verscheen de tablettafel in de kamer en was mythe werkelijkheid geworden.

Was het het allemaal waard? In elk geval is de tablettafel door zijn legendarisch lange traject inmiddels een legende geworden. Of het resultaat deze titel ook werkelijk verdient, kun je zelf bepalen wanneer je nog een keertje in de gezelligheidskamer langskomt.

Figuur 1 *De legendarische tablettafel*

¹Inmiddels opgeheven. Zie ook het artikel elders in dit nummer, red.

²bijnaam voor de leden van de SpoCie

Verhuizing

Milo Plomp

Ik kwam in 2014 bij de vereniging en heb daarom alleen maar meegemaakt dat A-Eskwadraat op z'n huidige plek (op de tweede verdieping van het Buys Ballotgebouw) zit. Voor veel van jullie zal deze plek misschien onbekend zijn, aangezien we niet altijd hier te vinden waren. Ik heb het even opgezocht en zie hier staan dat we sinds 2008 in ieder geval al drie keer verhuisd zijn. Daarvoor zaten we bijvoorbeeld in het Transitorium I en vanaf 1973 in het gebouw waar we nu zitten (wat in de loop der tijd onder andere de namen Transitorium IV, Fysisch Lab, Buys Ballotlaboratorium en voor de nieuwste generatie, waaronder ik, Buys Ballotgebouw heeft mogen dragen). Overigens vond ik in de historie van A-Eskwadraat ook nog wel een leuke anecdote over een van onze andere vroegere ruimtes: "Later vinden we nog een kamer in het Generatoren-gebouw in de buurt van het KVS. Letterlijk vinden, want tijdens een bestuursvergadering in 1981 wordt bekend gemaakt dat de kamer is herontdekt."

De nieuwe bank, in een nog lege A-Eskwadraat-kamer.

Hoe dan ook, we waren ons er inmiddels goed van bewust welke ruimtes we in ons beheer hadden en daar waren we dan ook wel aan gehecht. Vanaf 2012 waren er echter alweer berichten over een nieuwe verhuizing. De plannen voor het Victor Koningsbergergebouw, als onderdeel van het zogenoemde nieuwe "onderwijscluster" voor Bètawetenschappen, werden gemaakt en daar zouden wij ook een plekje krijgen. De aangeboden ruimte vonden we echter maar matig, dus zijn we lekker blijven zitten in het BBG. Vervolgens was de verhuizing iets waar ieder bestuur op voorbereid werd, maar wat nooit tot uitvoering werd gebracht. Zodoende werden wij bij onze inwerking ook op de hoogte gebracht van de ontwikkeling van de afgelopen jaren met de boodschap dat het "dit jaar toch echt gaat gebeuren". Dat bleek te kloppen. Als kersvers bestuurslid met huisvesting in z'n portefeuille (klinkt zo professioneel) kreeg ik in oktober 2016 al gelijk een plattegrond met de nieuwe indeling van de tweede verdieping van het BBG onder m'n neus geschoven. We zouden na de zomer met 9 verenigingen (in plaats van 4) de gang betrekken. De universiteit was al zo vrij geweest om de ruimtes, zonder overleg, te verdelen. Pardon?

Aan mij vervolgens de taak om gedurende mijn bestuursjaar te onderhandelen over de ruimtes die we na de zomer zouden krijgen, al leek het af en toe meer op schadebeperking. Het resultaat is dat we inmiddels alleen een andere, kleinere, werkkamer hebben gekregen. Ach ja, het is er wel gezellig. De ruimtes zelf zijn leuk, maar jammer genoeg hadden we ze voor de verhuizing gevuld met een hele hoop spullen. Samen met onze opvolgers, maar vooral ook een groep lieve leden hebben we in een noodtempo (na afloop van het collegejaar) van alles ingepakt, weggegooid en het boekenhok in gesleept. Gelukkig kon ik de universiteit ervan overtuigen dat we in de zomer moeten doorwerken (onder andere voor de Intro), dus kregen we een enorme tijdelijke werkkamer in het Freudenthalgebouw. We bouwden die kamer vol met computers, snacks, tosti-ijzers (die mochten we eindelijk een keer gebruiken) en eigenlijk alles waarvan we niet wisten wat we ermee moesten. Al onze andere spullen stonden inmiddels ergens in Nederland in een opslag, want het BBG was voor ons gedurende de zomer verboden toegang. Na een aantal weken mochten we weer terugverhuizen, maar gelukkig regelden onze opvolgers dat vooral. Konden ze hun nieuwe kamer, waar inmiddels een oven/magnetron en stromend water te vinden was, naar eigen inzicht indelen. Jeetje, wat ben ik jaloers op dat stromende water.

Vindingrijkheid in Genève

Hoe de zoektocht naar elementaire deeltjes ons dagelijks leven verandert

Manon Verra

Hoewel het inmiddels al twee jaar geleden is, heeft prof. Fabiola Gianotti met haar lezing in Utrecht op 23 april 2015 zo'n grote indruk op mij gemaakt dat ik me deze nog als de dag van gisteren herinner. De eerste vrouwelijke aankomend algemeen directeur van CERN blikte vooruit op de deeltjesversnellers van de toekomst en de fysische vraagstukken op het gebied van materie die hiermee beantwoord zullen worden. Wat mij vooral is bijgebleven is een vraag uit het publiek, waar Gianotti op antwoordde dat de technologie ze nooit in de weg zal staan, omdat ze alle benodigde technologie zelf zullen ontwikkelen. Deze toewijding vond ik bewonderenswaardig en motiverend en heeft ervoor gezorgd dat ik me nu afvraag: wat heeft al deze technologische innovatie van CERN onze samenleving eigenlijk gebracht?

Het 88 pagina's tellende rapport "CERN technology transfers to industry and society"¹ beschrijft de verscheidenheid aan maatschappelijk relevante technologische innovaties die CERN ons gebracht heeft. Een aantal gebieden die hiervan geprofiteerd hebben zijn bijvoorbeeld de informatietechnologie en de geneeskunde.

Informatietechnologie

In de jaren '80 van de vorige eeuw zochten wetenschappers van CERN een handigere vorm van informatie-uitwisseling tussen universiteiten en instituten wereldwijd voor hun veelal internationale projecten. Deze drijfveer heeft gezorgd voor de uitvinding van het World Wide Web in 1989 door Tim Berners-Lee en Robert Cailliau. Miljoenen mensen profiteren dagelijks van deze uitvinding die inmiddels niet meer uit onze samenleving valt weg te denken. De allereerste website werd gewijd aan het World Wide Web zelf². Ook de website van het Nikhef en SLAC behoren tot de eerste drie websites van de wereld.

Figuur 1 Fabiola Gianotti

Geneeskunde

Veel technologische ontwikkelingen uit de deeltjesfysica vinden hun weg naar de gezondheidszorg, zowel voor behandelingen als diagnostiek. Een voorbeeld hiervan is versnellertechnologie die gebruikt wordt bij hadrontherapie. Dit is een kankerbehandeling waarbij bestraald wordt met hadronen, vaak zijn dit protonen of koolstof. Bij diagnostiek wordt bijvoorbeeld de kennis van het detecteren van positron-elektron annihilaties van de Large Electron Positron collider toegepast in Positron Emissie Tomografie (PET) scanners. PET is een functionele beeldvormende techniek waarmee bijvoorbeeld de functies van de hersenen kunnen worden afgebeeld.

¹<http://sos.teilchen.at/RapportAnnuelTT.pdf>

²Deze staat nog steeds online: <http://info.cern.ch/hypertext/WWW/TheProject.html>

Alumnus vertelt

Abe Wits

Hallo studenten! Ik ben Abe Wits, en ik heb natuurkunde, informatica en wiskunde gestudeerd. Tijdens mijn studie heb ik meegedaan aan een paar programmeerwedstrijden. Tijdens het eerste jaar van mijn masters werd ik door Google gemaild; of ik misschien wou proberen te solliciteren. Dat leek me een mooie kans; na vele jaren theorie was ik toe aan werk met een echte impact op echte mensen. Niet geschoten is altijd mis, en na een heel traject met interviews op niveau werd ik tot mijn grote verbazing aangenomen! Augustus ben ik daadwerkelijk verhuisd, en nu werk ik aan het internationaliseren van de Google Assistant. Mijn code zal door meer mensen gebruikt worden dan ik ooit voor mogelijk hield, en hopelijk hun leven een beetje verbeteren. In de dagelijkse praktijk programmeer ik in C++ en python, en doe ik data analyses; verbazingwekkend veel materiaal uit mijn master informatica komt nu erg van pas. De mensen hier zijn een soort A-Eskwadraters, maar dan ouder en met extra informatica-interesse, erg fijn! Hoeveel uur je precies maakt is niet belangrijk; het gaat erom dat je goed werk levert. Soms, als je met een collega praat, en diens naam komt bekend voor, dan blijkt later dat het

een beroemde wetenschapper is of iemand die aan een populair open source project heeft gewerkt. Dat je hier elke dag kan lunchen met sushi is mooi meegenomen. Zürich is een erg nette stad, en de Zwitsers zijn een stipt volk. In de zomer kan je in het meer zwemmen, het water komt net uit de bergen en is helder blauw. In de winter is de piste op minder dan 2 uur afstand met het openbaar vervoer. Ik zou zeggen; als je een carrière in het buitenland overweegt, dan is Google Zwitserland zeker aan te raden!

Ballenmachine

Ruud Nimour

Piet en Sam, twee perfecte logici, staan aan weerszijden van een heel bijzondere machine. Je kunt aan de ene kant een aantal (minstens 5) ballen in doen. In de machine worden de ingeleverde ballen in een groot en een klein bakje gelegd, zó dat er minstens twee ballen per bakje liggen en er strikt meer in het grotere bakje liggen. Hierna wordt het product van het aantal ballen in het kleine bakje en in het grote bakje weergegeven op een scherm aan de andere kant.

Piet en Sam hebben honderd ballen. Piet gaat voor het scherm staan, en Sam kiest een aantal (dat Piet niet kan zien!) ballen om in de machine te doen. Piet kijkt naar het scherm, waarna de logici tegen elkaar zeggen:

Sam: "Jij weet niet hoeveel ballen er in de bakjes liggen."

Piet: "Nu weet ik hoeveel ballen er in het grote bakje liggen, én hoeveel er in het kleine bakje liggen."

Sam: "Nu weet ik dat ook."

Kun jij er nu ook achter komen hoeveel ballen er in het grote en in het kleine bakje liggen?

Figuur 1 Hoe de ballenmachine er van binnen uit ziet.